

**Святий Володимир Великий
Хреститель Руси-України**

о.М. Щудло, ЧНІ.

Святий Володимир Великий Хреститель Руси-України

(980-1015)

Український філософ, Григорій Сковорода († 1794), каже: «Як Бог хоче виявити якомусь народові свою ласкавість, то він посилає йому доброго провідника.» Добрих провідників є мало в світі, бо тільки один дійсний провідник на 1000 літ родиться, заявив один із таких провідників.

Св. Володимир був одним із таких рідких провідників для старинної Русі-України. Він прославив свій нарід, бо Бог вибрав його на апостола, який запровадив християнство в нашій батьківщині.

Володимир — Володар Русі-України

Володимир був сином завойовника князя Святослава († 972) і внуком Св. Ольги. Святослава часто не було в Києві, бо він пробував на війнах Св. Ольга займалася вихованням його дітей. Володимир став мудрим управителем і здібним воїном. Він успішно захищав свою країну від постійних нападів азійських орд. Для оборони країни він побудував фортеці на її східних границях.

Він відвоював Галичину (Західню Україну) від поляків, підкорив бунтарські племена і поскидав їхніх князів. Він вислав у різні частини держави своїх

синів, що радили як його заступники. Вчинив він це, щоб скріпити владу Києва.

Він допоміг візантійському імператорові, Василю II, розгромити ворогів болгарів і здусити повстання внутрішніх ворохобників. Він відганяв від своєї країни азійську орду печенігів. Як вияв вдячності за божу поміч Володимир побудував церкву Переображення на місці, на яким розгромив печенігів.

Володимир Розсліджує Різні Релігії

Закріпивши владу у розлогій державі, Володимир рішив скріпити єдність між племенами Русі. Християнство могло запевнити цю єдність між народом, і він рішив вчинити його державною релігією в Русі, бо воно має силу інтимно лучити розвойовані племена.

Делегації різних віровизнань приходили до Києва

Заки Володимир остаточно рішився це вчинити, то він хотів добре обзаяомитися з навчанням різних релігій, що їх сусідні народи визнавали.

Володимир був прихильно наставлений до християнства. Його бабка, Св. Ольга, була християнкою. Багато воїнів у його Дружині були християнами. В більших містах Русі були християни. Християнська релігія в часі панування Ольги (945-962) була толерована.

Сусідні народи почули, що Володимир заміряв усунути з Русі поганство з його численними ідолами, і вислали до нього делегації. Між цими делегаціями були магометанські болгары, хозарські жиди й інші. Члени цих делегацій захвалювали навчання своїх віровизнань, але очевидно Володимир не був

задоволений із них. Він вислав свою делегацію до різних країн. Вернувшись із подорожі, його делегація хвалила християнську віру в візантійським обряді (Повість вренених лет, 1-а часть, Академія Наук, СССР, Москва 1950, 74-75 стор.).

Володимир Запроваджує Християнство в Русі

Володимир прослідив навчання різних віровизнань і рішився стати християнином і запровадити християнство в Русі-Україні. Сам він прийняв тайну хрещення в 987 р. Корсунський єпископ на Кримі охрестив його.

Володимир вернувся до Києва і звелів своїм службовцям понищити ідоли в Києві. В 988 р. він наказав населенню столиці ввійти в ріку Дніпро і там священники охрестили нарід. Володимир подякував Богові за дар хрещення і благав його скріпляти християнську віру в його підвладних.

Володимир добре зрозумів вартість християнської релігії так для дочасного як і вічного добра свого народу. Він вибрав Христову Євангелію, бо вона подає людству найкращі засади для життя на землі та запевняє вічне щастя людям, що будуть сумлінно триматися її навчання.

Володимир став ревним християнином

Володимир дуже поважно взяв своє хрещення і з поганина став ревним апостолом Христа для свого народу. Він сам старанно практикував нову релігію і розсилав священників по країні навчати підвладних християнської релігії та хрестити їх. Отак

старинна Русь-Україна ставала щораз більше християнською в приватнім і публічному житті.

Які Духовні Користі і Цінності Християнство Принесло Нашому Народові?

Український філософ, Григорій Сковорода († 1794), каже: «Здоров'я це велике добро. Велике добро теж мати добрих приятелів і щасливу родину. Але бути добрим християнином це найбільше добро (благословення).»

Наш історик, Дмитро Дорошенко, каже: Запровадження християнства на Русі-Україні «відкрило широко дорогу для візантійських впливів в усіх галузях політичного, соціального та релігійного життя. Поняття держави, закону і громадських стосунків було під впливом Візантії» (Огляд української історії, Преса Тризуб (анг. текст), Вінніпег 1975, 33-я стор.).

Російський історик, Павло Дюк, додає: «Вартість цього кроку (прийняття християнства)...є незліченна так із духовного, як і мирського погляду» (Історія Росії, МкГро-Гіл Ко., Нью Йорк 1974, II-а стор.).

Користі і вартості християнства для Руси-України:
—Християнська релігія і віра в одного Бога й усунення почитання ідолів;
—впровадження божого, євангельського закону, який становить найвищий релігійний, моральний і соціальний кодекс для людської поведінки-життя на землі та запевнення вічного життя з Богом у небі по смерті людини;

—свідомість людської гідности в людях, які через хрещення стаються божими дітьми. І так нова віра скасувала невільництво і проголосила рівність між мужчинами і жінками;

—реформа соціяльних звичаїв і пристосування євангельських законів;

—будова церков, шкіл і зріст числа духовенства в цілій країні, щоб належно виховувати народну масу населення. (В самім Києві в 1018 р. було вже 400 церков).

—моральна і релігійна злука між племенами Руси, яка перетворювала їх в один нарід;

—розвій словянського, візантійсько-українського обряду і введення богослужб у зрозумілій для тодішнього населення мові. Нарід розумів богослужби і брав у них активну участь і так цей обряд дав поштовх до творення національної культури;

—відкриття дверей для візантійської культури, штуки й архітектури, що в тих часах були найкращими в Європі. Володмиир запрошував художників, ремісників, майстрів, архітектів і малярів, щоб поселювалися в країні та щирили культуру між народом;

—будова сиротинців і старечих домів і встановлення соціяльної допомоги старшим людям;

—вкінці введення Руси-України в сімю християнських народів.

Поширення Християнства В Русі-Україні

Володимир не зустрів багато опору між населенням, як він прийняв християнську віру та проголосив християнську релігію державною релігією

Руси-України, бо ґрунт для християнства приготвявся довгими століттями. Старинна легенда каже, що Св. Андрій, апостол Спасителя, в своїх місійних подорожах зайшов на київські кори, по-благословив їх і заповів своїм товаришам, що колись на цих горах повстане славне місто цебто Київ.

Християнство поволі проникало територію Руси-України, бо Русь мала торговельні звязки із візантійською імперією, особливо з її столицею, Царгородом. Царгород тоді був найславнішим осередком східнього християнства.

Дмитро Дорошенко пише: «Історичні записи вказують, що християнська наука між східніми християнами не тільки ширилася з Візантії, але так само з Риму...В дев'ятому столітті вона постійно ширилася в Києві, промінюючи з церкви Св. Іллі» (Там само, 32-а стор.). Християнство так само ширилося з Криму, де були грецькі християнські оселі. Царгородський патріярх Фотій написав, що в 867 р. вже був навіть єпископ у Русі» (Нова кат. Енциклопедія, МкГро Ко., Нью Йорк, 1967, 14 том, 372 стор.).

Розкол між Римом і Царгородом

Між Римом і Царгородом бували різні непорозуміння, але дійсного розриву не було між ними, як у 988 р. Володимир прийняв християнство. Російський історик, Николай Рясановський, пише: «Розрив між східньою і західньою Церквами пов-

став у 1054 р.» (Історія Росії, Оксфорд Універ., Нью Йорк 1984, 36 стор.).

Постійний зріст християнства в Русі-Україні

Завдяки ревності Володимира християнство постійно ширилося в часі його володіння. Д. Дорошенко пише: «При кінці володимирового панування Київ був багатим і цивілізованим містом. Чужосторонні мандрівники сильно подивлялися його» (Там само, 34 стор.). Це християнство з його церквами вчинило Київ таким славним містом на Сході Європи.

Зо зростом числа духовенства євангелізація країни скріплялася.

Не бракує письменників, які твердять, що учні Св. Кирила та Methodія помагали християнізувати Русь-Україну. Вони мали прибути з Галичини, де вже перед 988 роком проповідували Євангелію. Св. Кирило і Methodій були напів греками і напів слов'янами, бо їх мати була слов'янкою. Кирило уложив слов'янський **альфабет** із 38 букв, заки подався голосити Євангелію слов'янам за горами Карпатами.

Памятник хрещення Русі-України

Офіційне і врочисте хрещення київського населення відбулося 1 серпня 988 р. На пам'ятку цієї монументальної події наша Церква завела звичай благословляти воду 1 серпня, і цей звичай триває досіль.

Організація Київської Церкви

З прийняттям християнства київська Церква отримала свою канонічну форму. Київський митро-

полит був головою (керманичем) цієї Церкви. Практично він мав усі права патріярха, хоч не мав цього титулу, бо грецький патріярх не хотів його дати йому, хоч територіяльно наша тодішня Церква була більша ніж цілий царгородський патріярхат.

Митрополит назначував єпископів для епархій, а єпископи назначували душпастирів для парафій. Царгородський патріярх застеріг собі право номінувати київських митрополитів.

Українська інкультуризація візантійського обряду

Хоч нарід Руси був охрещений, все таки він затримав деякі поганські звичаї і традиції. Наша Церква влучно схристиянізувала ці звичаї. Вона злучила народження Христа з колядками, Богоявлення з щедрівками і Великдень із гагілками. Вона так само затримала тризни, які відбувалися по похоронах.

Смерть Володимира

Володимир Великий помер 15 липня 1015 р. Вдячний нарід поховав його тлінні останки в церкві, що він був збудував. Багато народу взяло участь зо сльозами в його похороні. Вдячна Церква встановила його свято на день 15 липня. В цім дні наш нарід з любовю згадує свого найбільшого добродія, Володимира Великого.

Церква так само канонізувала його як хрестителя Руси-України та досіль вважає його 'рівноапостольським', а вдячний нарід назвав його великим.

